

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžh/2/2016
Identifikačné číslo spisu: 6015200876
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6015200876.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: Ing. Roman Moravčík - SPORT REAL NITRA, s miestom podnikania Pražská 2, 949 11 Nitra, IČO: 37 214 853, zastúpený advokátskou kanceláriou Jurovatý & Partners, s. r. o., so sídlom Námestie SNP 14, 811 06 Bratislava, IČO: 36 862 703, proti žalovanému: Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky, so sídlom Jána Švermu 43, 974 04 Banská Bystrica, za účasti ďalšieho účastníka SPORT-KA s.r.o., so sídlom Karpatské námestie 10A, 831 06 Bratislava - mestská časť Rača (predtým SPORT REAL, s.r.o., Brnianska 2, 911 05 Trenčín), zastúpený advokátom JUDr. Martinom Bezák, PhD., Klincová 15, 821 08 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. POZ 342-2007/OZ 219508 II/36-2015 zo dňa 30.4.2015, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/123/2015-79 zo dňa 11.12.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/123/2015-79 zo dňa 11. decembra 2015 potvrdzuje.

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Pribratému účastníkovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného zo dňa 30.4.2015, č. POZ 342-2007/OZ 219508 II/36-2015, ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. POZ 342-2007/OZ 219508-I/134-2013 z 12.12.2013, ktorým bola slovná ochranná známka č. 219508 „SPORT REAL“ vyhlásená za neplatnú v plnom rozsahu. Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol a poukázal na to, že žalobný dôvod nezákonnosti napadnutého rozhodnutia spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 35 ods. 3 v spojení

s § 7 písm. f/ zákona č. 506/2009 Z.z., v tom, že podľa žalobcu posúdiť vec podľa tohto ustanovenia je možné len v prípade, ak navrhovateľ podal námietky proti zápisu ochrannej známky, neobstojí, pretože takáto podmienka sa v § 35 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z.z. nenachádza. Žalovaný sa s touto námietkou uplatnenou v rozklade správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Mal za to, že možno len odkázať aj na jeho správnu argumentáciu uvedenú vo vyjadrení k žalobe ako je opísaná na č. 1. 3 a 4 tohto rozsudku. Ako vyplýva zo znenia vyššie citovaného § 35 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z.z. úrad vyhlási ochrannú známku za neplatnú aj na návrh osoby uvedenej v § 7 z dôvodu podľa § 7, ak sa v konaní o vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú preukáže, že tento dôvod existuje. Toto ustanovenie ako vyplýva z jeho textu obsahuje pravidlo, podľa ktorého návrh na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú je oprávnená podať osoba uvedená v § 7, t.j. každá z osôb tam uvedených z dôvodov uvedených v § 7. Inak povedané, každý, kto je v § 7 oprávnený podať námietky, môže dôvody, z ktorých je oprávnený namietať proti zápisu prihláseného označenia do registra, uplatniť návrhom na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú. Ide o ustanovenie, ktoré je jasné, zrozumiteľné, jednoznačné bez toho, aby k jeho aplikácii bolo potrebné použiť výklad. Text osoba uvedená v § 7 z dôvodov uvedených v § 7 nepripúšťa žiadnu rôznosť výkladu. Je úplne jednoznačné, že každá osoba, ktorú zákon v § 7 špecifikuje, t.j. ktorá je v tomto ustanovení menovite uvedená inými slovami vymenovaná, označená, môže uplatniť dôvod uvedený v § 7, t.j. dôvod, ktorý ju oprávňuje podať námietky, uplatniť aj návrhom na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú. Naopak výklad na ktorom založil svoje tvrdenie o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia žalobca vo svojej podstate nie je výkladom tohto ustanovenia, ale je jeho doplnením v zmysle, že úrad vyhlási ochrannú známku za neplatnú „aj na návrh osoby, ktorá podala námietky, na základe oprávnenia podľa § 7“, alebo „ktorá podala námietky podľa § 30“ a pod.. Podľa názoru súdu neobstojí ani žalobný dôvod nezákonnosti spočívajúcej v nesprávnom právnom posúdení transformácie § 16 ods. 10 zákona č. 55/1997 Z.z. (podľa ktorého bol podaný návrh), do § 35 ods. 3 v spojení s § 7 písm. f/, pretože podľa žalobcu § 16 ods. 10 starého zákona nemá ekvivalent v novom zákone. Preto sa nebolo možné domáhať vyhlásenia ochrannej známky za neplatnú z dôvodov podaných v preskúmanom konaní. Návrh ďalšieho účastníka bolo preto možné posúdiť len podľa § 35 ods. 1. Takéto tvrdenia vychádzajú z nesprávneho „výkladu“ § 35 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z.z. ako je zdôvodnené vyššie. Naopak zo znenia § 35 ods. 3 vyplýva, že návrh na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú môže podať každá osoba uvedená v § 7 z dôvodu tam uvedeného. Teda aj majiteľ obchodného mena z dôvodu uvedeného v § 7 písm. f, že ochranná známka je zhodná alebo podobná s iným označením používaným v obchodnom styku - obchodným menom, ktoré používaním v obchodnom styku nadobudlo rozlišovaciu spôsobilosť na území Slovenskej republiky, alebo vo vzťahu k jej územiu pre zhodné, alebo podobné tovary, či služby používateľom tohto označenia a toto označenie nemá iba miestny dosah. Žalobca ani neuvádza z akého dôvodu by obchodné meno nemalo byť iným označením používaným v obchodnom styku v zmysle § 7 písm. f/ zákona č. 506/2009 Z.z..

Ďalej uviedol, že neobstojí ani žalobná námietka nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia pre nedostatočné odôvodnenie, ktorému podľa žalobcu mali chýbať úvahy, ktorými sa žalovaný riadil pri hodnotení dôkazov, pretože nekorešponduje s odôvodnením napadnutého ako aj prvostupňového rozhodnutia tak, ako sú uvedené na č.l. 6 - 11 tohto rozsudku. Tvrdenie žalobcu o nepodloženosti úvah, ktoré sú v žalobe odcitované nekorešponduje s obsahom odôvodnenia napadnutého a prvostupňového rozhodnutia. K prvej z nich je potrebné uviesť, že žalovaný jasne a zrozumiteľne uviedol z akých skutočností dospel k záveru, že žalobcom preukázané používanie jeho obchodného mena v rovnakej oblasti nebolo preukázané v takej intenzite, aby tým bolo vyvrátené zistené nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti pre obchodné meno ďalšieho účastníka pre kolízne tovary alebo služby. Takisto úvaha žalovaného, že je predpoklad, že zmluvy a faktúry sú doklady, ktoré sa vystavia až potom, ako spotrebiteľ o tovary alebo o služby prejaví záujem, nemôže byť posúdená ako nepodložená, pretože je len konštatovaním faktickej postupnosti pri uzatváraní obchodov. Okrem toho nesúhlas s niektorými závermi žalovaného uvedenými v odôvodnení rozhodnutia nemôže spôsobiť nespreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov. Nezrozumiteľnosť pre nedostatok dôvodov možno konštatovať vtedy, keď chýbajú dôvody úplne, tiež vtedy keď v rozhodnutí chýbajú rozhodné skutočnosti, na základe ktorých správny orgán rozhodol. Nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov je ale vždy založená na chýbajúcich skutkových dôvodoch. Pôjde o prípady, kedy je rozhodnutie založené na takých skutočnostiach, ktoré v konaní neboli zisťované, alebo na základe dôkazov, ktoré boli získané v rozpore so zákonom, pričom na týchto skutkových zisteniach boli založené dôvody rozhodnutia. Takýmito

chybami odôvodnenie napadnutého rozhodnutia netrpí a netrpí žiadnymi chybami. Obsahuje všetko, čo v zmysle zákona odôvodnenie administratívneho rozhodnutia v tomto konaní obsahovať má v zmysle § 47 zákona č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia obsahuje vyhodnotenie vykonaného dokazovania, úvahy použité pri hodnotení dôkazov jednotlivo a aj v ich vzájomnej súvislosti. Je z neho zrejmé, ako žalovaný dospel k zisteniu skutočností rozhodných pre vydanie rozhodnutia. Tiež obsahuje úvahu ako boli zistené skutočnosti právne posúdené. Odôvodnenie obsahuje aj to, ako sa žalovaný vyrovnal s námietkami žalobcu.

Podľa názoru prvostupňového súdu mylí sa žalobca aj v žalobnom dôvode nezákonnosti spočívajúcej v tom, že predmetom preskúmaného konania nemalo byť zisťovanie, kto z účastníkov preukáže dostatočné užívanie obchodného mena v obchodnom styku, pretože by išlo o zasahovanie do kompetencie súdov, pričom jedine v konaní o námietkach by správny orgán bol oprávnený v presne stanovenom rozsahu skúmať právo prednosti v užívaní ochrannej známky a obchodného mena užívaného iným subjektom ako majiteľom ochrannej známky. Tento dôvod takisto vychádza zo žalobcovho nesprávneho výkladu § 35 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z.z. ako je uvedené vyššie. Nebolo sporné, že toto konanie začalo za účinnosti predchádzajúceho zákona, pričom návrh ďalšieho účastníka na výmaz ochrannej známky sa v zmysle zákona, konkrétne § 54 ods. 3, zo zákona považuje za návrh na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú podľa zákona č. 506/2009 Z.z.. Uplatnený dôvod v návrhu zodpovedá dôvodu uvedenému v § 7 písm. f/ zákona č. 506/2009 Z.z.. V konaní, v ktorom navrhovateľ navrhol vyhlásiť ochrannú známku za neplatnú z dôvodu uvedeného v § 7 písm. f/ zákona č. 506/2009 Z.z. bolo povinnosťou žalovaného vykonať dokazovanie na základe dôvodov a dôkazov predkladaných účastníkmi konania a zistiť, či iné označenie používané v obchodnom styku, teda v danom prípade obchodné meno ďalšieho účastníka - navrhovateľa, používaním na území Slovenskej republiky nadobudlo rozlišovaciu spôsobilosť pre zhodné alebo podobné tovary alebo služby navrhovateľa pred dňom podania prihlášky a či takéto označenie nemá iba miestny dosah. Dokazovanie vykonané v administratívnom konaní dôkazmi navrhnutými účastníkmi konania sa týkalo len zisťovania skutočností rozhodných pre posúdenie, či bol naplnený dôvod pre vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú uvedený v § 7 písm. f/ zákona č. 506/2009 Z.z.. Žalovaný konal výlučne v rámci zákonom mu zverenej kompetencie rozhodnúť o návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú.

Prvostupňový súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia z dôvodov uplatnených žalobcom v žalobe dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom, preto podľa § 250j ods. 1 OSP žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Ďalší účastník podľa citovaného § 250k OSP nemá právo na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli účasťou v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu.

Proti predmetnému rozsudku zo strany žalobcu bolo v zákonom stanovenej lehote podané odvolanie, pričom žalobca uviedol, že prvostupňový súd sa nedostatočne vysporiadal s právnymi a skutkovými dôvodmi uvedenými v žalobe, nesúhlasil s argumentáciou krajského súdu a zotrval na svojich argumentoch, ktoré použil v námietkovom konaní, v rozklade a v správnej žalobe.

Žalobca zotrval na svojom právnom názore uvedenom v žalobe, že podľa § 35 ods. 3 úrad vyhlási ochrannú známku za neplatnú o.i., aj na návrh osoby uvedenej v § 7 z dôvodov podľa § 7. V tomto konkrétnom prípade neboli splnené dôvody na postup úradu podľa ustanovenia § 35 ods. 3 v spojitosti s ustanovením § 7 písm. f/ zákona o ochranných známkach, pretože v danom prípade absentuje základná právna skutočnosť odôvodňujúca postup podľa týchto ustanovení, a to existencia námietok podaných navrhovateľom proti zápisu ochrannej známky do registra ochranných známok. Z uvedeného je zrejmé, že išlo o nezákonný postup správneho orgánu, teda nesprávne právne posúdenie veci, čo je dôvodom zrušenia rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie.

Žalobca mal za to, že prvostupňový súd sa vôbec nezaoberal tou časťou žaloby, v ktorej uvádza, že bolo treba sa zaoberať aj vymedzením pojmu „spotrebiteľ“. Podľa konštantnej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „SD EÚ“) je spotrebiteľom výlučne a zároveň každá fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Podobne v smernici Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá spotrebiteľa definuje ako: „akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná za účelom, nevzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo profesii“.

V nadväznosti na uvedené je preto potrebné konštatovať, že nebolo možné preukázať pôsobenie a rozmer používania ochrannej známky obchodnou spoločnosťou ŠPORT REAL s.r.o., Trenčín, aby si v porovnaní s majiteľom ochrannej známky spotrebiteľ bez problémov spojil obchodné meno navrhovateľa s jeho poskytovanými tovarmi a službami. Nemohol preto žalovaný spoľahlivo zistiť, či obchodné meno navrhovateľa za daných okolností mohlo alebo nemohlo nadobudnúť vo vedomí spotrebiteľskej verejnosti na území Slovenskej republiky rozlišovaciu spôsobilosť, nakoľko rozsah predložených dôkazov sa vzťahuje len na právnické osoby. Rovnako rozlišovaciu spôsobilosť nebolo možné posúdiť ani pred dňom podania prihlášky.

Rozhodnutie správneho orgánu je zásahom do práv majiteľa ochrannej známky, a preto musí obsahovať všetky náležitosti a dostatočné odôvodnenie, aby bolo možné preskúmať jeho správnosť. V rozhodnutí prvostupňového orgánu musí byť uvedené, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol orgán vedený pri hodnotení dôkazov a na základe akých právnych predpisov rozhodoval.

Dôvody napadnutého rozhodnutia obsahujú len dôkazmi nepodložené úvahy, predpoklady, domnienky a fikcie. Úvahu prvostupňového orgánu, podľa ktorej „napriek tomu, že majiteľ preukázal používanie jeho obchodného mena v rovnakej oblasti, i keď nie v takej intenzite a rozsahu, jeho doklady v tomto prípade nemôžu vyvrátiť konštatované nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti obchodného mena navrhovateľa pre kolízne tovary a služby“ považuje majiteľ za ničím nepodloženú a vzbudzujúcu dôvodné pochybnosti o objektivite rozhodnutia vo veci. Taktiež je nepodloženou úvahou aj tvrdenie úradu: „.... je dôvodné predpokladať, že doklady (zmluvy, faktúry) sú vystavené až po interakcii spotrebiteľa, ktorý o konkrétne tovary a služby prejavil záujem“. Z uvedeného je preto neopodstatnené používať termín „dôvodný predpoklad“, nakoľko sa správny orgán nevysporiadal s vymedzením pojmu spotrebiteľ a neboli predložené ani dôkazy o existencii spotrebiteľských zmlúv, a tak nebolo možné posudzovať vplyv na spotrebiteľskú verejnosť. V zmysle uvedeného je rozhodnutie žalovaného nepreskúmateľné, nakoľko z jeho odôvodnenia nemožno bez akýchkoľvek pochybností určiť na základe akých právnych skutočností vyhlásil ochrannú známku za neplatnú. Krajský súd v tomto smere sa nevysporiadal s týmito námietkami žalobcu, len v dôvodoch svojho rozhodnutia odkázal na dôvody napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Podľa názoru žalobcu žalovaný v celom správnom konaní právne nevyhodnotil dôkazy predložené majiteľom ochrannej známky (žalobcom) vôbec, len sa obmedzil bez ďalšieho na konštatovanie, že „jeho doklady v tomto prípade nemôžu vyvrátiť konštatované nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti obchodného mena navrhovateľa pre kolízne tovary a služby“. Toto pochybenie (chýbajúce právne zdôvodnenie) nenapravil ani súd, ktorý len odkázal na dôvody správneho rozhodnutia žalovaného.

V podrobnostiach žalobca poukázal na svoju právnu a skutkovú argumentáciu uvedenú v priebehu celého správneho konania, ako aj v dôvodoch svojej žaloby. Z horeuvedených dôvodov žalobca žiadal odvolací súd, aby po preskúmaní napadnutého rozhodnutia zmenil rozsudok súdu I. stupňa tak, že rozhodnutie žalovaného č. k. POZ 342-2007/OZ 219508-11/36-2015 zo dňa 30.4.2015 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril aj žalovaný písomným podaním, pričom konštatoval, že z odvolania žalobcu je možné abstrahovať niekoľko konkrétnejších námietok, ku ktorým sa vyjadril nasledovne:

a) Nesprávne právne posúdenie veci - nesprávna aplikácia § 35 ods. 3 v spojení s § 7 písm. f/ zákona o ochranných známkach

Žalobca je naďalej presvedčený o nezákonnosti rozhodnutia žalovaného, resp. nezákonnom postupe žalovaného spočívajúcom v nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 35 ods. 3 v spojení s § 7 písm. f/ zákona o ochranných známkach z dôvodu neexistencie námietok podaných navrhovateľom proti zápisu ochrannej známky do registra ochranných známk. Žalovaný túto odvoláciu námietku považuje za neopodstatnenú a plne sa stotožňuje s konštatovaním prvostupňového súdu o jasnosti, zrozumiteľnosti a jednoznačnosti ustanovenia § 35 ods. 3 zákona o ochranných známkach, a teda nedôvodnosti súvisiacej žalobnej námietky (pozri str. 12 ods. 6 prvostupňového rozsudku). Žalovaný (rovnako ako vo vyjadrení k žalobe) zdôrazňuje, že podanie námietok proti prihláške ochrannej známky a návrh na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú predstavujú dva samostatné právne inštitúty, v prípade ktorých uplatnenie jedného z nich automaticky nevyžaduje aj uplatnenie druhého inštitútu, resp. že podanie námietok proti prihláške napadnutej ochrannej známky nepredstavuje podmienku úspešného uplatnenia návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú podľa § 35 ods. 3 v spojitosti

s § 7 písm. f/ zákona o ochranných známkach.

Ustanovenie § 7 zákona o ochranných známkach uvádza výpočet, tzv. relatívnych prekážok zápisnej spôsobilosti, ktorých spoločným menovateľom je existencia staršieho práva. Oprávnená osoba môže uplatniť svoje staršie právo už v čase konania o prihláske (tzn. pred zápisom ochrannej známky do registra), a aj v čase po zápise ochrannej známky do registra; pričom dôvod uplatnenia relatívnej prekážky zostáva identický. V čase pred zápisom ochrannej známky (ex ante) posudzuje úrad kolíziu prihláseného označenia so starším právom v námietkovom konaní a v čase po zápise ochrannej známky do registra (ex post) rieši úrad kolíziu zapísanej ochrannej známky so starším právom v konaní o vyhlásení ochrannej známky za neplatnú; pričom v oboch prípadoch ide o konania návrhové. Inak povedané, ak by aj osoba oprávnená v zmysle § 7 zákona o ochranných známkach nepodala v zákonom stanovenej lehote námietky, môže po zápise ochrannej známky do registra využiť inštitút vyhlásenia ochrannej známky za neplatnú z rovnakého dôvodu podľa § 7 zákona o ochranných známkach.

Zákonodarca v zákone o ochranných známkach vymedzil dôvody vyhlásenia ochrannej známky za neplatnú podľa § 35 ods. 3 formou vnútorného odkazu na taxatívne vymenované skutkové podstaty uvedené v § 7 s jednoznačne stanovenou aktívnou legitimáciou. Takto zvolenou legislatívnou technikou je zdôraznená identita a integrita relatívnych dôvodov.

b) Vymedzenie pojmu „spotrebiteľ“

Žalobca v odvolaní namieta, že sa prvostupňový súd vôbec nezaoberal tou časťou žaloby, v ktorej (žalobca) uvádza, že bolo treba sa zaoberať aj vymedzením pojmu „spotrebiteľ“. Následne žalobca poukazuje na definíciu spotrebiteľa v smernici Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a konštantnú judikatúru Súdneho dvora EÚ (avšak bez bližšej identifikácie právnej oblasti, resp. vecí, ktorých sa táto judikatúra týka, žalovaný predpokladá, že ide o judikatúru vzťahujúcu sa k smernici 93/13/EHS). Žalobca v týchto súvislostiach usudzuje na nesprávne právne posúdenie, resp. nesprávne vyhodnotenie dôkazov žalovaným, a to z dôvodu, že rozsah predložených dôkazov sa vzťahuje len na právnické osoby.

V prvom rade žalovaný v súvislosti s touto odvolacou námietkou uvádza, že keďže žiadna zo žalobných námietok žalobcu sa netýkala absencie vymedzenia pojmu „spotrebiteľ“, nie je tak možné vyčítať prvostupňovému súdu, že sa touto problematikou nezaoberal.

Napriek procesnej irelevantnosti tejto odvolacej námietky považuje žalovaný za potrebné sa k nej vyjadriť. Žalovaný zásadne nesúhlasí s uvedenou argumentáciou žalobcu a považuje za účelové, absurdné, avšak najmä za právne neprípustné analogicky aplikovať definície, resp. judikatúru z odlišnej právnej oblasti (ochrana spotrebiteľa) na oblasť práva ochranných známk.

Žalovaný pritom poukazuje aj na účel smernice 93/13/EHS, konkrétne aproximovať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov, ktoré sa týkajú nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom (čl. 1 ods. 1 Smernice 93/13/EHS) a súčasne aj na znenie čl. 2 písm. b/ tejto smernice, podľa ktorého na účely tejto smernice „spotrebiteľ“ znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom, nevzťahujúcim sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo povolaniu.

Pre úplnosť žalovaný podotýka, že posúdenie, resp. určenie relevantnej spotrebiteľskej verejnosti pri posudzovaní nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti obchodného mena žalovaným v jeho prvostupňovom rozhodnutí (str. 7 ods. 1) a aj druhostupňovom rozhodnutí (str. 7 ods. 2) je plne v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora EÚ v oblasti známkového práva (napr. C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-251/95 Sabel/Puma).

c) Nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného pre nedostatočné odôvodnenie

Treťou oblasťou odvolacích námietok je tvrdenie žalobcu, že prvostupňový súd sa nevysporiadal so žalobnými námietkami smerujúcimi k nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia žalovaného.

Žalovaný v tejto súvislosti konštatuje, že v posudzovanom prípade zistil skutkový stav spoľahlivo tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 3 ods. 5 správneho poriadku a v medziach ustanovenia § 52 zákona o ochranných známkach. Žalovaný ďalej konštatuje, že v odôvodnení svojho prvostupňového a aj druhostupňového rozhodnutia uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s argumentáciou účastníkov konania. Uvedené potvrdil aj prvostupňový súd (str. 13 ods. 3, str. 14 ods. 1 prvostupňového rozsudku). Žalovaný sa plne stotožňuje

s konštatovaním prvostupňového súdu, že samotný nesúhlas žalobcu so závermi žalovaného uvedenými v jeho rozhodnutí nemôže spôsobiť nezákonnosť rozhodnutia. Navyše, nie je možné si nevšimnúť, že žalobca v odvolaní argumentuje len vo všeobecnej rovine, bez bližšej konkretizácie vo vzťahu ku skutkovým a právnym okolnostiam predmetného prípadu. Nad rámec v podstate totožnej žalobnej argumentácie, žalobca v odvolaní pridáva tvrdenie o nevysporiadaní sa s pojmom spotrebiteľ, o absencii dôkazov o existencii spotrebiteľských zmlúv (pozn. žalovaného: k spotrebiteľským zmluvám pozri § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a teda o nemožnosti posudzovania vplyvu na spotrebiteľskú verejnosť. Žalovaný v tejto súvislosti odkazuje na časť I. b) tohto vyjadrenia, kde žalovaný jasne odmietol absurdný pokus žalobcu o analogickú aplikáciu definícií a judikatúry, prípadne aj právnych noriem z oblasti ochrany spotrebiteľa na oblasť známkového práva. S poukazom na vyššie uvedené považuje žalovaný rozsudok prvostupňového súdu v predmetnej veci za správny a navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky tento rozsudok v zmysle ustanovenia § 219 OSP ako vecne správny potvrdil a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Pribratý účastník konania sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), keď deň vyhlásenia rozsudku 27.9.2018 bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 211 ods. 2 OSP) a po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemohol priznať úspech a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici je vecne správny.

Podľa § 244 ods. 1 a 2 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vzniku napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Podľa § 250i ods. 1 veta prvá OSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Správny súd v správnom súdnictve dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t.j. jeho rozsah je obmedzený účelom

správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu doplnením rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t.j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na záväznosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Predmetom preskúmacieho konania v predmetnej veci je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. POZ 342-2007/OZ 219508 II/36-2015 v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu sp. zn. POZ 342-2007/OZ 219508-I/134/2013 z 12.12.2013 a konania, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzali.

Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo na základe včas podaného odvolania žalobcu preskúmať, či prvostupňový súd vecne správne rozhodol, keď žalobu žalobcu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je tento podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosť účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, ale len v krátkosti uvádza:

Ochranná známka č. 219508 „SPORT REAL“ majiteľa F. SPORT REAL NITRA, Pražská 2, Nitra bola s právom prednosti od dňa 19.2.2007 zapísaná do registra ochranných známok dňa 12.10.2007, pre tovary a služby v triedach 17, 27, 28, 37 a 40 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Navrhovateľ - príbratý účastník konania doručil žalovanému dňa 4.12.2008 návrh na výmaz predmetnej ochrannej známky z registra ochranných známok s odôvodnením, že prihláška bola podaná 19.2.2007 a spoločnosť navrhovateľa bola do obchodného registra zapísaná 15.5.2004, spoločnosť navrhovateľa označenie SPORT REAL používa od roku 2004 pre označenie svojich výrobkov a tovarov, úplne v totožnom predmete podnikania, t.j. v rovnakých triedach Niceského triedenia, pre ktoré bola napadnutá ochranná známka zapísaná. Nebolo bez povšimnutia, že označenie SPORT REAL si nechala zaregistrovať spoločnosť SPORT REAL NITRA s.r.o., ktorú založil bývalý zamestnanec navrhovateľa, a ktorý sa používaním napadnutej ochrannej známky snaží vyvolať klamlivú reklamu a parazituje na povesti navrhovateľa.

Odvolací súd stručne poukazuje na to, že rozhodnutím úradu zo dňa 29.9.2009 bola v zmysle § 16 ods. 10 zákona č. 55/1997 Z.z. o ochranných známkach napadnutá ochranná známka vymazaná z registra ochranných známok v plnom rozsahu, pričom na základe rozkladu majiteľa ochrannej známky odvolací orgán rozhodol o zrušení predmetného rozhodnutia a vrátení veci na nové konanie rozhodnutím zo dňa 21.12.2010. Dôvodom zrušenia bola skutočnosť, že v napadnutom rozhodnutí nebola posúdená rozlišovacia spôsobilosť predmetného obchodného mena pre zhodné a podobné tovary alebo služby používateľa pred dňom podania prihlášky, a či takéto označenie nemá iba miestny dosah, nakoľko tieto podmienky neboli súčasťou predchádzajúcej právnej úpravy. Následne rozhodnutím zo dňa 28.2.2011 žalovaný zamietol návrh na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú, pričom proti tomuto rozhodnutiu bol podaný rozklad a odvolací orgán rozhodnutím zo dňa 9.7.2012 opätovne vec zrušil a vrátil na ďalšie konanie, pričom dôvodom bola skutočnosť, že navrhovateľ spolu s rozkladom predložil ďalšie dôkazové materiály. Následne rozhodnutím zo dňa 13.2.2013 podľa § 35 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z.z. bola ochranná známka „SPORT REAL“ č. 219508 vyhlásená za neplatnú a to v plnom rozsahu. Proti predmetnému rozhodnutiu zo strany majiteľa ochrannej známky bol podaný rozklad, o

ktorom rozhodol žalovaný správny orgán, tak že opätovne rozhodnutie úradu zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie veci z dôvodu, že majiteľ ochrannej známky predložil dôkazové materiály s cieľom preukázať, že i on pod svojím obchodným menom Roman Moravčík SPORT REAL NITRA poskytol služby, pre ktoré je zapísaná napadnutá ochranná známka a to rovnako ako navrhovateľ v období pred podaním prihlášky napadnutej ochrannej známky prípadne ešte skôr.

Následne bolo vydané prvostupňové rozhodnutie zo dňa 12.12.2013, ktorým žalovaný ochranný známku č. 219508 vyhlásil za neplatnú, proti predmetnému rozhodnutiu podal rozklad majiteľ ochrannej známky, o ktorom rozhodoval žalovaný rozhodnutím zo dňa 30.4.2015, ktoré rozhodnutia boli predmetom prieskumu napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Podľa § 52 ods. 1 - 3 zákona č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach, účastník konania je povinný navrhnúť a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Úrad vykonáva dokazovanie a hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach. Úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 54 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z.z. ak bol pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona podaný návrh na výmaz ochrannej známky podľa doterajšieho zákona, považuje sa za návrh na zrušenie ochrannej známky alebo za návrh na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú podľa tohto zákona. Na posúdenie splnenia podmienok návrhu na zrušenie ochrannej známky alebo návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú, na konanie o tomto návrhu a jeho účinkoch sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona.

Podľa § 35 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z.z. úrad vyhlási ochrannú známku za neplatnú aj na návrh osoby uvedenej v § 7 z dôvodov podľa § 7, ak sa v konaní o vyhlásení ochrannej známky za neplatnú preukáže, že tento dôvod existuje.

Podľa § 7 písm. f/ zákona č. 506/2009 Z.z. označenie sa nezapíše do registra na základe námietok proti zápisu označenia do registra (ďalej len „námietky“) podaných podľa § 30 užívateľom nezapísaného označenia alebo iného označenia používaného v obchodnom styku, ak je označenie zhodné alebo podobné s nezapísaným označením alebo iným označením používaným v obchodnom styku, ktoré týmto používaním na území Slovenskej republiky alebo vo vzťahu k územiu Slovenskej republiky nadobudlo rozlišovaciu spôsobilosť pre zhodné alebo podobné tovary alebo služby používateľa pred dňom podania prihlášky a takéto označenie nemá iba miestny dosah.

Podľa § 16 ods. 10 zákona č. 55/1997 Z.z. úrad vymaže z registra zhodnú alebo zameniteľnú ochrannú známku, ak v konaní začatom na návrh podnikateľa zistí, že ochranná známka je zhodná alebo zameniteľná s obchodným menom alebo s jeho podstatnou časťou zapísanými do obchodného alebo do obdobného registra pre tohto podnikateľa, ak pred dňom podania prihlášky napadnutej ochrannej známky podnikal s rovnakými alebo s podobnými tovarmi alebo službami.

Žalobca v odvolaní namietal, že sa prvostupňový súd nevysporiadal s právnymi a skutkovými dôvodmi uvedenými v žalobe.

Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd sa dostatočne vysporiadal so všetkými žalobnými námietkami žalobcu, pričom odvolací súd považuje aj za správne, právne posúdenie veci prvostupňovým súdom.

Odvolacia námietka žalobcu (rovnako aj žalobná námietka žalobcu), že nebol daný dôvod na postup úradu podľa § 35 ods. 3 v spojitosti s § 7 písm. f/ zákona č. 506/2009 Z.z. a to z dôvodu, že absentuje existencia námietok podaných žalobcom proti zápisu ochrannej známky do registra ochranných známok, odvolací súd túto námietku rovnako ako aj prvostupňový súd vyhodnotil za nedôvodnú. Správne prvostupňový súd uviedol, že ako vyplýva zo znenia § 35 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z.z. úrad vyhlásil ochrannú známku za neplatnú aj na návrh osoby uvedenej v § 7 a z dôvodu podľa § 7, ak sa v konaní o

vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú preukáže, že tento dôvod existuje. Z tohto ustanovenia vyplýva, že návrh na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú je oprávnená podať osoba uvedená v § 7, t.j. každá z osôb tam uvedených a z dôvodov uvedených v tomto § 7 zákona č. 506/2009 Z.z.. Aj podľa názoru odvolacieho súdu každý kto je v § 7 uvedený ako oprávnený podať námietky môže dôvody, z ktorých je oprávnený namietat' proti zápisu prihláseného označenia do registra, uplatniť návrhom na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú. Správne vychádzal prvostupňový súd aj z tzv. transformácie § 16 ods. 10 zákona č. 55/1997 Z.z., podľa ktorého bol podaný návrh zo strany navrhovateľa návrh na výmaz z registra zhodnej alebo zameniteľnej ochrannej známky a v konaní začatom na návrh podnikateľa sa zistí, že ochranná známka je zhodná alebo zameniteľná s obchodným menom alebo s jeho podstatnou časťou zapísanými do obchodného alebo do obchodného registra pre tohto podnikateľa pred dňom podania prihlášky napadnutej ochrannej známky podnikal s rovnakým alebo s podobnými tovarmi alebo službami.

Vo vzťahu k druhej odvolacej námietke žalobcu, že prvostupňový súd sa nezaoberal tou časťou žaloby, v ktorej žalobca uvádza, že bolo treba sa zaoberať aj vymedzením pojmu spotrebiteľ s poukazom na judikatúru Európskeho súdneho dvora, že spotrebiteľom je výlučne a zároveň každá fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci svojej podnikateľskej činnosti. K tejto odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že táto nie je relevantná v predmetnej veci a je nedôvodná, jednak je potrebné zo strany odvolacieho súdu poukázať na skutočnosť, že takúto žalobnú námietku v podanej žalobe žalobca ani neformuloval, neuvádzal, preto sa s ňou prvostupňový súd ani nemohol zaoberať. Aj napriek tejto skutočnosti odvolací súd v zhode so žalovaným uvádza, že posúdenie, resp. určenie relevantnej spotrebiteľskej verejnosti pri posudzovaní nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti obchodného mena zo strany žalovaného v jeho rozhodnutí prvého stupňa a aj v druhostupňovom rozhodnutí je plne v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie v oblasti známkového práva a to s poukazom napríklad na rozhodnutie C-342/97 Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-251-95 Sábel/Puma.

Vo vzťahu k tretej odvolacej námietke žalobcu, že rozhodnutia správnych orgánov sú nedostatočne zdôvodnené, nakoľko tieto obsahujú len dôkazmi nepodložené úvahy a predpoklady, keď žalovaný náležite nevyhodnotil dôkazy predložené majiteľom ochrannej známky - žalobcom. Vo vzťahu k tejto odvolacej námietke žalobcu odvolací súd udáva, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu ako aj druhostupňového správneho orgánu obsahuje správnu úvahu, z ktorej nepochybne vyplýva, prečo z akých dôvodov prvostupňový správny orgán rozhodol o vyhlásení ochrannej známky za neplatnú s poukazom aj na dôkazy, ktoré špecifikoval v samotnom rozhodnutí a tieto aj riadnym spôsobom vyhodnotil, keď konštatoval, že navrhovateľom preukázaný rozsah používania jeho obchodného mena - SPORT REAL s.r.o., považoval za dostatočne svedčiaci o tom, že spotrebiteľská verejnosť mala možnosť stretnúť sa so službami navrhovateľa a utvoriť si predstavu o súvisi navrhovateľovho obchodného mena s jeho aktivitami, a teda svedčiaci o tom, že obchodné meno navrhovateľa pre dané služby nadobudlo rozlišovaciu spôsobilosť a to v období, ktorej je relevantné z hľadiska uplatneného návrhu. Riadne vyhodnotil aj predložené dôkazy zo strany žalobcu, teda majiteľa ochranných známk, uviedol, že z predložených dokladov len päť z nich svedčí o používaní jeho obchodného mena v Slovenskej republike v období od 11.5.2004, t.j. od vzniku spoločnosti žalobcu do podania prihlášky napadnutej ochrannej známky, t.j. do 19.2.2009 a toto pôsobenie je len v okruhu miesta sídla majiteľa napadnutej ochrannej známky, a to Nitra, Trnava a Zlaté Moravce. Navrhovateľ preukázal rozsiahlu činnosť a propagáciu tejto činnosti pod obchodným menom v rámci celého územia Slovenskej republiky, pričom majiteľ ochrannej známky nepreukázal používanie jeho obchodného mena v takej intenzite a rozsahu ako navrhovateľ a jeho doklady v tomto prípade nemôžu vyvrátiť konštatované nadobudnutie rozlišovacej spôsobilosti obchodného mena navrhovateľa pre kolízne tovary a služby.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti je možné zo strany odvolacieho súdu skonštatovať, že všetky námietky žalobcu uvedené v žalobe boli vyhodnocované a aj dostatočným spôsobom zdôvodnené. Rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu tak aj žalovaného boli vydané na základe a z dostatočne zisteného skutkového stavu a na predmetnú vec boli správne aplikované ustanovenia zákona č. 506/2009 Z.z.. Vzhľadom na uvedené potom prvostupňový súd správne rozhodol o zamietnutí predmetnej žaloby žalobcu s poukazom na ust. § 250j ods. 1 OSP.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil, pretože krajský súd vo veci rozhodol po vecnej i právnej stránke správne.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 224 ods. 1 OSP tak, že účastníkom konania a pribratému účastníkovi konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania. Žalovanému a pribratému účastníkovi konania náhrada trov konania neprináleží zo zákona.

V súlade s ust. § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok prípustný nie je.